

ЈАН ВАГНЕР (JAN WAGNER), рођен 1971. у Хамбургу, Немачка. Студирао је англистику у родном граду, Даблину и Берлину. Највише је познат као песник, затим књижевни критичар, писац „узгредне прозе”, есејист, преводилац с енглеског, уредник појединих часописа и антологија. Од 1995. живи у Берлину. Поетске збирке: *Probebohrung im Himmel* (*Пробно бушење у небу*), 2001; *Guericker Sperling* (*Герикеов врабац*), 2004; *Achtzehn Pasteten* (*Осамнаесет њацијеца*), 2007; *Australien* (*Аустралија*), 2010; *Die Eulenhasser in den Hallenhäusern* (*Мрзители јејина у кућама-цијалама*), 2012. и *Regentonnenvariationen* (*Варијације о бурадима за кишницу*), 2014, после којих је објавио књигу изабраних песама *Selbstporträt mit Bienenschwarm* (*Аутопортрет с ројем њчела*), 2016, те најновије дело *Die Live Butterfly Show*, 2018.

У коауторству с песником Бјерном Куликом објавио је путописну збирку *Der Wald im Zimmer* (*Шума у соби*), 2007. која је настала на трговима Хајнеовог путовања по Харцу. Са Тристаном Марквартом приредио је антологију *Unmögliche Liebe* (*Немогућа љубав*), 2017, поезију минезенгера у новим преводима. Има две есејистичке књиге: *Die Sandale des Propheten* (*Сандале њорока*), 2011. и *Der verschlossene Raum* (*Заљворени њросњор*), 2017.

Добитник је великог броја књижевних признања, међу којима су и Хелдерлинова награда града Тибингена, награда Лајпцишког сајма књиге и Бихнерова награда. (С. Т.)

ДРАГАНА ВУЈАКОВИЋ ДРАГЕЉЕВИЋ, рођена 1969. у Сремској Митровици. Основне и постдипломске студије завршила на Филозофском факултету у Новом Саду, где је и докторирала на тему „Експресионистичко наслеђе у савременом српском песништву”. Ради као професор српског језика и књижевности у Медицинској школи „7. април” у Новом Саду. Објављена књига: *Од крика до њишине. Песништво Душана Васиљева између акњивистичког и ањстракњног екњресионизма*, 2009.

МИЛАН ВУЧИЋЕВИЋ, рођен 1957. у Крушевцу. Пише поезију и кратку прозу. Књиге песама: *Торзо њојесења*, 1995; *Свебдења*, 1997;

Дојламосавања, 2000; Пајирићи, ѿлавеј, 2005; Одблесци, 2008; Песме, нији, 2011; Одломци о ѿозном, 2016.

ЈОВАН ДЕЛИЋ, рођен 1949. у Борковићима код Плужина, Црна Гора. Пише књижевну критику и есеје, дописни је члан САНУ. Објављене књиге: *Критичареви ѿарадокси*, 1980; *Српски надреализам и роман*, 1980; *Пјесник „Пајетике ума“ (о ѿјеснићу Павла Појовића)*, 1983; *Традиција и Вук Стефановић Караѿић*, 1990; *Хазарска ѿризма – ѿумачење ѿрозе Милорада Павића*, 1991; *Књижевни ѿглед Данила Кица*, 1995; *Кроз ѿрозу Данила Кица*, 1997; *О ѿоезији и ѿоеици српске модерне*, 2008; *Иво Андрић – моси и жртва*, 2011; *Иван В. Лалић и ѿемачка лирика – једно интѿексиуално исѿраживање*, 2011. Приредио више књига српских писаца.

РАЈНА ДРАГИЋЕВИЋ, рођена 1968. у Кикинди. Дипломирала, магистрирала и докторирала на Филолошком факултету у Београду, где предаје као редован професор. Лексиколог и лексикограф, пише научне радове, монографије и студије, као и уѿбенике и збирке задатака за студенте и ученике. Монографије: *Придеви са значењем ѿудских особина у савременом српском језику*, 2000; *Лексикологија српског језика*, 2007, 2010; *Вербалне асоцијације кроз српски језик и културу*, 2010; *Лексикологија и ѿрамаиика у школи*, 2012; *Српска лексика у ѿрошлости и данас*, 2018. Као један од аутора учествовала у изради речника: *Асоцијативни речник српског језика*, 2005; *Семантичко-деривациони речник*, II свеска, 2006; *Речник српског језика Маице српске*, 2008; *Обратни асоцијативни речник српског језика*, 2011.

ПОП Д. БУРЂЕВ, рођен 1953. у Новом Саду. Пише сатиру, поезију за младе, а бави се и визуелним истраживањима. Живи и ради у Новом Саду. Објављене књиге: *Вавилонски неимари*, 1984; *Евнух & кукавица*, 1987; *EPPEme international*, 1992; *(Е)леѿије часи*, 1993; *Book war*, 1996; *Слик ковница*, 1998; *Вирус у меморијалном центру*, 2006; *Лет ѿионског Икара*, 2010; *Мадам Тисо Дунав Тисо*, 2014; *Поезија која се гледа*, 2018.

ДУШАН ИВАНИЋ, рођен 1946. у Грубачевом Пољу код Грачаца, Хрватска. Књижевни историчар, есејист, бави се епохом српског реализма и романтизма. Објављене књиге: *Српска ѿриовјетика између романтике и реализма*, 1976; *Забавно-ѿоучна ѿериодика „Јавор“ и „Сѿражилово“*, 1987; *Модел књижевног говора*, 1990; *Српски реализам*, 1996; *Књижевност Српске Крајине*, 1998; *Основи ѿексиологије*, 2001; *Свијет и ѿрича*, 2002; *„Сѿармали“ Јована Јовановића Змаја* (студија и избор текстова), 2005; *Ка ѿоеици српског реализма*, 2007; *Оглед о Сѿерији*, 2007; *Књижевна ѿериодика српског реализма*, 2008; *Врела у врети – о књижевности*

бацџиџини Срба у Хрваџиској, 2009; *Ка џенези срџске џоезије – џреџледи и сџудије*, 2011; *У маџици џриче – о дјелу Јована Радуловића*, 2013; *Заџџо чџџаџи Досџџеја? – Досџџеј Обрадовић и срџска кулџура*, 2015; *Доџа-ђај и џрича – срџска мемоарско-ауџиобиоџрафска џроза*, 2015. Приредио више књига српских писаца (Сима Милутиновић Сараџлија, Ђура Јакшић, Ђорђе Марковић Кодер, Милош Црњански, Бранко Радичевић, Лаза Костић, Симо Матавуљ, Милован Видаковић, Доситеј Обрадовић, Вук Стефановић Караџић...) и антологија.

ВЛАДИМИР КОНЕЧНИ, рођен 1944. у Београду. Завршио је Филозофски факултет у Београду, а докторирао експерименталну психологију на Универзитету у Торонту (1973). Био је редовни професор експерименталне психологије (1973–2008) на Калифорнијском универзитету у Сан Дијегу, а од 2008. је тамо професор емеритус. Добитник је Гугенхајмове награде за истраживачки рад у областима психофизиологије емоција, психологије права и емпиријске естетике. Пише поезију, приповетке и драме на српском и енглеском. Објављене књиге на српском: *О небу и блаџу – две драме*, 2010; *Ауџиобиоџрафија – књџжевни и ликовни експериментџи 1986–2011*, 2011; *Видим – џедесеџ одабраних џесама*, 2013; *Аџиџф – одабране и нове џриџовейџке*, 2014; *Не знам – џесме 2013–2015*, 2016; *Селџи на мосџу – џроза 2015–2017*, 2018.

МИЛЕНА КУЛИЋ, рођена 1994. у Бачком Добром Пољу код Врбаса. Дипломирала и мастерирала на Одсеку за српску књџжевност на Филозофском факултету у Новом Саду, где је тренутно на докторским студијама. Пише поезију, есеје, књџжевну и позоришну критику. Баџи се теоријом драмских уметности, историјском театрологијом и савременом драмом. Објављена књига: *Леџ Минерџине сове – оџледи о џозоришној уметџности*, 2017.

АЛЕКСАНДАР Б. ЛАКОВИЋ, рођен 1955. у Пећи. Пише поезију, прозу, есеје, студије и књџжевну критику. Књиге песама: *Ноћи*, 1992; *Заседа*, 1994; *Повраџак у Хиландар*, 1996; *Дрво слеџоџ џаврана*, 1997; *Док нам кров џрокишњаџа*, 1999; *Ко да нам враџи лица усџуџ изџубљена* (избор), 2004; *Нећеџ у џесму*, 2011; *Силазак анђела – џокосовски циклус*, 2015; *Ко да нам враџи лица усџуџ изџубљена* (избор и нове песме), 2015; *Гласови неба џод земљом*, 2016. Роман: *Кад куће нисмо закључавали*, 2017. Студије и есеји: *Од џоџема до сродника: миџолошџи свеџ Словена у срџској књџжевносџи*, 2000; *Хиландарски џуџоџиси*, 2002; *Токови ван џокова – ауџентџични џесничџи џосџуџици у савременој срџској џоезији*, 2004; *Језикоџворци – џонџоризам у срџској џоезији*, 2006; *Дневник речи – есеји и џрикази срџске џесничџе џродуџије 2006–2007*, 2008; *Дневник џласова – есеји и џрикази срџске џесничџе џродуџије 2008–2009*, 2011;

Ђорђе Марковић Кодер – језик и мит, 2013; *Дневник ситихова – есеји и прикази српске ђесничке ђродукије 2010–2012*, 2014; *Дневник ђесама – прикази и есеји српске ђесничке ђродукије 2013–2015*, 2016; *Речи у сенци – ољеди о ђређуђаној српској ђоезији завршне ђређине двадесетог и ђочетика двадесетђрвог века*, 2018.

ВАЛТЕР УГО МАИ (VALTER HUGO МАЕ), рођен 1971. у месту Сауримо, у колонијалној Анголи, савремени португалски писац, вајар и музичар. Дипломирао је право и докторирао модерну португалску књижевност. Досад је објавио четрнаест збирки поезије, које су потом обједињене под насловом *Рачуноводство*. Аутор је шест романа: *Наце краљевство*, 2004; *Кајање Балђазара Серађоа*, 2006; *Ађокалијса радника*, 2008; *Машина за ђрављење Шђанаца*, 2010; *Приђађељ хиљаду ђуди*, 2011; *Дехуманизација*, 2013. Написао је и неколико књига за децу. (С. М.)

МИОДРАГ МАТИЦКИ, рођен 1940. у Великом Средишту код Вршца. Књижевни историчар, пише научне књиге, поезију и прозу, као и књиге за децу. Од априла 2012. је потпредседник Матице српске. Објављене студије: *Српскохрватска ђраничарска еђика*, 1974; *Еђика усђанка*, 1982; *Библиођрафија српских алманаха и календара*, 1986; *Поновнице. Тђјови односа усмене и ђисане књижевности*, 1989; *Летђојис српског народа. Три века алманаха и календара*, 1997; *Исђорија као ђредађе*, 1999; *О српској ђрози*, 2000; *Језик српског ђесништва*, 2003; *Српска књижевна ђериодика (1766–1850)*, 2016. Књиге песама: *Кроз ђрштен јабуку*, 1964; *Кирвај*, 1979. Књиге приповедака: *Свакодневно хватање веверице*, 1998; *Уз музику коју волише*, 2000; *Вучјак Аделе Арђени*, 2004; *Десетђи за молише*, 2006; *Сеновише ђриче*, 2008. Романи: *Тређи коњ*, 1979; *Глува лађа* (превод на немачки *Das stumme Schiff*, 1994), 1987; *Вуди ђесак*, 1992; *Иду Немци*, 1994; *Пљускофон*, 1995; *Немири меде Желимира*, 2006; *Предности ђијса*, 2008; *Делђа*, 2011; *Цеђер ђун ђубави*, 2013; *Шђиеријина барока – ђриче и ђесме о Јовану Сђерији Пођовиђу*, 2014; *Јеленак – мали роман*, 2018; *Перон самође*, 2018. Приредио више књига и антологија.

САђА МИЛИђ, рођена 1967. у Београду. Новинар и књижевни критичар, дипломирала је на Филолошком факултету у Београду. Аутор је и уредник радио-емисије „У првих пет – културни догађај недеље” која се емитује од 2002. године. Радила је емисију „Поетски театар” Београда 202, уређивала и водила књижевни програм „Галерије 73”, била аутор и уредник програма „Дијалози” којим се Србија представила на међународним сајмовима књига 2017. године. Ради као помоћник главног и одговорног уредника Радио Београда 2. Интервјује са уметницима и приказе књига објављује у периодици и на програмима Радио-телевизије Србије.

МАРКО НЕДИЋ, рођен 1943. у Гајтану код Лесковца. Пише прозу, огледе, студије, есеје и књижевну критику. Објављене књиге: *Кућа у пољу*, приповетке, 1970; *Мађија њоејске ѡрозе. Сѡудија о Расѡку Пеѡровићу*, 1972; *Нова криѡичка ојредељења*, 1973; *Писци ѡсле I свејског раѡа као криѡичари*, 1975; *Сѡара и нова ѡроза. Огледѡ о срѡским ѡрозаѡцима*, 1988; *Криѡика новог сѡила*, 1993; *Основа и ѡрича – огледѡ о савременој срѡској ѡрози*, 2002; *Проза и ѡоејика Мирослава Јосића Вишњѡића*, 2008; *Сѡилска ѡреѡлиѡања – сѡудије и огледѡ о срѡској ѡрози друге ѡловине XIX и ѡрве ѡловине XX века*, 2011; *Између реализма и ѡсѡмодерне – сѡудије и огледѡ о срѡским ѡисцима друге ѡловине XX века*, 2012; *Повраѡак ѡричи – огледѡ о савременој срѡској ѡрози*, 2017; *Чарање и ѡлеѡење ѡриче – огледѡ о савременој срѡској ѡрози*, 2017; *Трајно и ѡролазно – криѡике и есеји о срѡској књижевносѡи и кулѡури*, 2018. Приредио више књига.

МИХАЛЈО ПАНТИЋ, рођен 1957. у Београду. Пише приповетке, књижевну критику, есеје и студије. Књиге прича: *Хроника собе*, 1984; *Вондер у Берлину*, 1987; *Песници, ѡисци & осѡала менажерѡја*, 1992; *Не могу да се сеѡим једне реченице*, 1993; *Новобеоградске ѡриче*, 1994; *Седми дан кошаве*, 1999; *Јуѡро ѡсле*, 2001; *Ако је ѡо ѡубав*, 2003; *Најлеѡше ѡриче Михајла Паниѡића*, 2004; *Жена у мушким циѡелама – the best of* (избор), 2006; *Првих десет ѡодина*, 2006; *Овога ѡуѡа о болу*, 2007; *Све ѡриче Михајла Паниѡића I–IV*, 2007; *Приче на ѡуѡу*, 2010; *Ходање ѡо облацима*, 2013; *Када ме угледѡ оно ѡѡо ѡражим*, 2017. Студије, критике, огледи, критичка проза, путописи: *Искушења сажеѡосѡи*, 1984; *Александријски синдром I–4*, 1987, 1994, 1999, 2003; *Проѡив сѡсѡемаѡичносѡи*, 1988; *Шум Вавилона* (коаутор В. Павковић), 1988; *Десет ѡесама, десет разговора* (коаутор С. Зубановић), 1992; *Нови ѡрилози за савремену срѡску ѡоезију*, 1994; *Puzzle*, 1995; *Шѡа чѡѡам и ѡѡа ми се догађа – (лични азбучник ѡисаца)*, 1998; *Киш*, 1998; *Модерносѡичко ѡриѡоведање*, 1999; *Торѡура ѡексѡа (puzzle II)*, 2000; *Огледѡ о свакодневици (puzzle III)*, 2001; *Свеѡ иза свеѡа*, 2002; *Каѡеѡан собне ѡловѡбе (puzzle IV)*, 2003; *Шѡа чѡѡам и ѡѡа ми се догађа – (лични азбучник ѡисаца) 2, Свакодневник чѡѡања*, 2004; *Живоѡ је уѡраво у ѡоку (puzzle V)*, 2005; *Писци говоре*, 2007; *Други свеѡ иза свеѡа*, 2009; *Неизгубљено време*, 2009; *Сланкамен (puzzle VI)*, 2009; *Шѡа чѡѡам и ѡѡа ми се догађа – (лични азбучник ѡисаца) 3, Дневник једног уживаоца чѡѡања*, 2009; *A short history of Serbian literature* (група аутора), 2011; *Биѡи рокенрол* (коаутор П. Поповић), 2011; *Сѡан без адресе (puzzle VII)*, 2014; *Од сѡиха до сѡиха – свеѡ иза свеѡа 3*, 2014; *Приче од воде – све рибе Србије* (коаутор М. Туцовић), 2014; *Основи срѡског ѡриѡоведања*, 2015; *Шѡа чѡѡам и ѡѡа ми се догађа – (лични азбучник ѡисаца) 4, Чѡѡѡи, ѡѡа друго*, 2016. Приредио више књига, антологија и зборника.

КАТАРИНА ПАНТОВИЋ, рођена 1994. у Београду. Основне и мастер студије завршила на Одсеку за компаративну књижевност Филозофског факултета у Новом Саду на коме похађа прву годину докторских студија. Пише и објављује научне радове, књижевну критику и поезију у стручним и књижевним часописима и зборницима. Преводи с енглеског и немачког језика, а бави се и сликарством и уметничком фотографијом.

ДЕЈАН ПЕТРОВИЋ, рођен 1977. у Осијеку, Хрватска. Дипломирао филозофију на Филозофском факултету у Београду. Двогодишње пост-дипломске студије из политичких наука завршио на Универзитету у Болоњи. На трећем програму радио Београда му је емитовано око две стотине осамдесет емисија, углавном из области филма. Аутор више стотина есеја, ауторских и стручних текстова, приказа књига, интервјуа, превода и филмских критика. Објављене књиге: *Асијектни глобализације*, 2009; *Далеко је Хадерсфилд*, 2011.

ПРЕДРАГ ПИПЕР, рођен 1950. у Београду. Лингвиста, ужа специјалност му је граматика и семантика словенских језика. Пише научне радове, уџбенике, монографије и библиографије и преводи с руског, академик. Објављене књиге: *Заменички њрилози (џрамаиџички сџаиџус и семаниџички џиџиџови)*, 1983; *Заменички њрилози у срџскохрваиџском, руском и џољском језику*, 1988; *Увод у слависџику*, 1991; *Поџлавља из науке о срџском језику*, 1996; *Језик и џросџор*, 1997; *Меџодолоџија линџвисџичких исџраживања*, 2000; *Срџски између великих и малих језика*, 2003; *Асоџијативни речник срџскоџ језика 1 – од сџимуланса ка реакџији* (коаутори Р. Драгићевић, М. Стефановић), 2004; *Грамаиџика рускоџ језика – у џоређењу са срџском*, 2005; *Синџакса савременоџа срџскоџа језика – џросџија реченица* (коаутор), 2005; *Траџом речи – разџовори са Предраџом Пиџером* (приредио М. Јевтић), 2009; *Прилози исџорији срџске слависџике – биобиблиоџрафска џрађа*, 2011; *Линџвисџичка русисџика – сџудије и чланци*, 2011; *Нормаиџивна џрамаиџика срџскоџ језика* (коаутор И. Клајн), 2013; *Линџвисџичка слависџика – сџудије и чланци*, 2014; *Срџски у круџу словенских језика – џрамаиџичка и лексичка џоређења*, 2015; *Прилози исџорији срџске линџвисџичке слависџике – друџа џоловина ХХ века*, 2018.

ЈОВАН ПОПОВ, рођен 1962. у Новом Саду. Пише студије, есеје, књижевну критику и преводи са француског. Објављене књиге: *Ослобођени чииџалац: оџледи о џеорији и џракси чииџања*, 1993; *Класиџисџичка џеџиџика романа*, 2001; *Чииџања неизвесности – оџледи из комџаративисџике*, 2006; *Двобој као књижевни моџив – џемаџолоџка сџудија*, 2012.

ПОРФИРИЈЕ (ПЕРИЋ), рођен 1961. у Бечеју. На крштењу добио име Првослав. Дипломирао 1986. године на Богословском факултету у Бео-

граду, а потом одлази на последипломске студије у Атину, где је одбранио докторат „Могућност познања Бога код апостола Павла по тумачењу светог Јована Златоуста”. Године 1990. се враћа у земљу и долази у Манастир Светих архангела у Ковиљу, где убрзо бива постављен за игумана. Маја 1999. године је изабран за Епископа јегарског (при Епархији бачкој). Републичка Скупштина га је, као представника свих цркава и верских заједница, 2005. године изабрала за члана Савета Републичке радиодифузне агенције, а за свог председника 2008. На редовном заседању Светог архијерејског Сабора СПЦ у Београду маја 2014. изабран је за митрополита загребачко-љубљанског.

МИХАЈ РАДАН, рођен 1954. у Карашеву, Румунија. Основну школу завршио у родном месту (1969), а гимназију у Темишвару (1973). Био је професор у Карашеву, а високо образовање стекао 1980. године на Факултету страних језика, Одсек за српскохрватски језик и књижевност у Букурешту. Од 1994. године предаје на Катедри за словенске језике Филолошког факултета у Темишвару, а 1999. је докторирао на Универзитету у Букурешту. Бави се истраживањем карашевских говора и српско-румунских културних, књижевних и лингвистичких веза, пише на српском и румунском језику. Објављене књиге: *Грамати́ка срѝскоѝ језика – морфологија / Gramatica limbii sârbe* (коаутор Валентин Молдован), 1996; *Graururile caraşovene azi – fonetica și fonologia / Карашевски љовори данас – фонетика и фонологија*, 2000; *Leskovița între trecut și prezent / Лесковица између љроцлостии и садашњостии*, 2003; *У љоходе љајновиѝом Карашу*, 2004; *Фонетика и фонологија карашевских љовора данас – љрилоѝ љроуавању срѝских љовора у Румунији*, 2015. Живи и ради у Темишвару.

ГОРИЦА РАДМИЛОВИЋ, рођена 1992. у Сомбору. Дипломирала и мастерирала на Одсеку за српску књижевност Филозофског факултета у Новом Саду, где је тренутно на докторским студијама. Бави се проучавањем новије српске књижевности и историје уметности, пише поезију, есеје, књижевну, позоришну и филмску критику. Књига песама: *Сѝриѝи маску, конак немаѝ*, 2017.

ЈОВАН ТАТИЋ, рођен 1966. у Београду. Последња три разреда основне школе и први средње завршио у Бразилу, где је научио португалски језик. Захваљујући оцу преводиоцу већ са 16 година се окушао у преводјењу и наставио њиме да се бави током студентских дана. Дипломирао на групи за општу књижевност и теорију књижевности Филолошког факултета у Београду. Од 2008. године се углавном бави књижевним преводјењем с португалског на српски језик и од тада је превео више од 20 романа португалских, бразилских, анголских, мозамбичких и италијанских аутора, међу којима су Жозе Сарамаго, Дулсе Марија Кардозо,

Валтер Уго Маи, Луис Фернандо Верисимо, Пауло Коелџо и други. Од 2015. године преводи сва књижевна дела заједно с Јасмином Нешковић у својеврсном преводилачком експерименту превођења „у две главе” који одлично функционише. Суоснивач је и председник Фонда „Радоје Татић” који од 2002. сваке друге године додељује награду за најбољи превод с португалског или шпанског језика.

ДРАГАНА В. ТОДОРЕСКОВ, рођена 1975. у Новом Саду. Пише критичке и књижевноисторијске текстове. Бави се истраживањем српске књижевности XIX и XX века. Објављене књиге: *Стиеријине пародије – искушења (поси)модерног чипања*, 2009; *Дан, конијекст, брзина веира*, 2010; *Писаици даље – изабране кријишке*, 2012; *Тело њесме – есеји и кријишке о српском њесницију*, 2013; *Трагом кочења – ѡприсвајање, ѡпредевање и раслојавање сиварности у ѡеици Јудије Шалџо*, 2014; *Збогом, ѡричина истино! Озледи о сирајџеџијама српских ѡријоводача*, 2015; *Јунаци наших вароши – озледи и кријишке о савременим српским ѡријоводачима и њиховим ликовима*, 2017. Приредила више књига.

СТЕВАН ТОНТИЋ, рођен 1946. у Грдановцима код Санског Моста, БиХ. Пише поезију, прозу, есеје и путописе, преводи с немачког. Књиге песама: *Наука о души и друже веселе ѡриче*, 1970; *Тајна ѡрејиска*, 1976; *Наше џоре вук*, 1976; *Хулим и ѡсвећујем*, 1977; *Црна је маици недеља*, 1983; *Тајна ѡрејиска и друже ѡјесме*, 1985; *Праџ*, 1986; *Ринџ*, 1987; *Изабране ѡјесме*, 1988; *Сарајевски рукоѡис*, 1993; *Лирика* (избор), 1995; *Мој ѡсалам / Mein Psalm*, 1997; *Олујно јаио* (избор), 2000; *Sonntag in Berlin*, 2000; *Блаџослов изњансиња*, 2001; *Сарајевски рукоѡис – 33 изабране ѡјесме / Handschrift aus Sarajevo – 33 ausgewählte Gedichte*, 2005; *Свеио и ѡроклеио*, 2009; *Анђео ми бану кроз рещеишке*, 2010; *Вјерна звијезда / Вернаиња свезда*, 2012; *Свакодневни смак свијеиња*, 2013; *Der tägliche Weltuntergang*, 2015; *Безумни ѡламен – изабране и нове ѡубавне ѡјесме*, 2015; *Христѡва луда*, 2017. Роман: *Твоје срце, зеко*, 1998. Књиге есеја и путописа: *Im Auftrag des Wortes – Texte aus dem Exil*, 2004; *Та мјесиња – ѡуиоѡиси (у ѡрози и сѡиху)*, 2018; *Кочићева и српска ѡраума*, 2018. Године 2009. су му изашла *Изабрана дјела*, 1–4 (*Поезија; Твоје срце, зеко; Језик и неизрециво – ѡјеснички ѡријреици; По налозима ѡезије*). Саставио више песничких антологија.

СВЕТЛАНА ШЕАТОВИЋ, рођена 1975. у Новој Градишки, Хрватска. Пише студије, монографије и есеје. Предмет њених истраживања су поетички проблеми у српском песништву XX века, а посебну пажњу је посветила проучавањима односа књижевне традиције и модерних књижевних поступака. Објављене књиге: *Традиција и иновација. Инѡријекстијалности у ѡесницију Ивана В. Лалића*, 2004; *Део као целина & целина као део. Сѡрукѡура и семантика циклуса у ѡезији Васка Поије*

и Ивана В. Лалића, 2012; Еџизација модерне лирике – љроблеми љоеџишке лирскеџ циклуса: циклус и циклусне сџџрукџџуре у срџјској љоеџији 20. века, 2014. Приредила више књига.

Приредио

Бранислав КАРАНОВИЋ